

АНДРЕЙ БЕЛИ ВЪЗМЕЗДИЕ

Превод от руски: Иван Теофилов, —

chitanka.info

Нека вятърът свири възбуден,
до нозете мъгли да пълзят.
Аз, пророк занемял и прокуден,
в тишината изказвам върхът.

Дремец кедър въздъхва горчиво.
„Своя кръст понеси!“ — шепот бди.
Каdifеният свод пъка живо
с вечността от горящи звезди.

И ме плаши загърна! е мъглата
великанът, напомняш, скала.
Ще превзема — крещя — стръмнината,
ще надмогна съдбата си зла.

И изкачвам се все по-високо.
Дишам все по-добре. Стръмнини,
дълбини отминавам — широко
се промъквам на всички страни.

Закрещял вдъхновено и диво:
„Иде Емануил! Бог е с нас!“
Зла въздишка отеква ревниво
от великия хаос тогаз.

И съм пак покосен от тъгата.
Още светлия ден е далеч.
Рано свеждам се над равнината.
Рано будя аз спящите с реч.

*В дола... там... чакат с вяра дечица.
Чер ковчег е животът, уви.
Облечете ме във багреница!
Нека лоба ми да закърви!*

*Моят лоб увенчайте със тръни!
Песента ми ви лъга без срам.
Разпиеете ме! Знам, че кръвта ми
вие вече жадувате там.*

*Знам, сред горския свят ще престане
моя блян, от надежда лишен.
Щом умра — ще закряскат куп врани,
дето с дни са крещели над мен.*

*Прикован съм на кръста. Изгаря
моя дъх в насълзения лик.
Някой шепне „Аз знам“ и затваря
със целувка устата ми в миг.*

4

*Каdifеният свод пъка щедър
с милиони огнисти звезди.
Сънно охва самотният кедър.
Тиха пустош наоколо бди.*

*Октомври, 1901
Москва*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.